

Obrázek s citátem: „Jaké krásné věci vidím!“¹

Dominika charakterizuje **radostná tvář**. Giovanni Cagliera² ve svědectví uvádí, že **oči** měl modré a zářivé. Dominik říkával: „*Oči jsou jako dvě okna. Okny prochází to, čemu se jimi dovolí procházet. A my můžeme těmito okny nechat procházet anděla nebo d'ábla a přivést tak jednoho či druhého k tomu, aby opanoval naše srdce. Já si chci očima posloužit k tomu, abych mohl hledět na tvář nebeské Matky.*“

Smrt pro něho byla radostným setkáním, jako když malé dítě běží vstříc s rozepjatou náručí k Milujícímu. Dominik i Ježíšek mají náruč dokořán. Maria, kterou Dominik nazýval Nejmilejší Matka, je oděna nebeskou modří jako Pomocnice, Brána Nebe, jež nám nese Ježíše, sama nesena božským Duchem. Dominik se nechává pohladit vůní Mariiných šatů. Přátelství s Ježíšem a Marií bylo Dominiku nadevše.

Královna květin³ a Dominik nám připomínají krásu a **vůni** ctností⁴, které přitahují Boha a Jeho anděly, a chrání před neštěstím, kterým je hřích. Pokoru symbolizují tři fialky (skryté dole v hnědé barvě). Růže jako srdce symbolizuje lásku. Klas časté svaté přijímání s mnoha zrny (milostmi). Vznosná slunečnice znamená poslušnost, každodenní obrácení se k Ježíši. Lilie, nejbliž nebi, představuje andělskou čistotu. Hořec sebezapírání a sebeovládání, aby v nás mohla růst Ježíšova láska. Květy jsou spojené modrou stuhou, to je živou vodou⁵, vánkem Ducha, který živí i odhaluje vůni a bohatství duše.

Červený křížek na **knoflíku** je znamením velké snahy a obětí, proto aby si uchoval ctnost čistoty pro Pána. Je také symbolem boží pečeti.⁶

Kolem Marie je **dvanáct hvězd** v duhových barvách, viz. kniha Zjevení 21,18-20, kde apoštol Jan popisuje Nebeský Jeruzalém s dvanácti základními kameny, z nichž každý září jinou barvou.

Pro Dominika byl **eucharistický Ježíš** velikou radostí. Den jeho prvního svatého přijímání, byl pro něho tím nejkrásnějším. Možná ale poslední den byl pro Dominika ještě krásnějším. Když Dominik dokončil díkůvzdání za poslední přijímání v životě, docela klidně řekl: „*Nyní jsem šťastný! Je pravda, že se musím vydat na dlouhou cestu k nebi, ale s Ježíšem, který mě doprovází se nemám čeho bát. Řekněte to všem! Kdo má Ježíše jako svého bratra a přítele, nebojí se už žádného zla ani smrti.*“

¹ Věta, kterou řekl, když umíral.

² Bosco T., Život Domika Savia, Matice cyrilometodějská, Olomouc 2005.

³ Panna Maria jako studna živých vod, jako nebeská Zahradnice s hošíkem jako slunce na rukou, Ježíšek jako bosý hošík v lehké košilce.

⁴ Duše jako zavlažovaná zahrada v Jer 31,12, nebo Izaiáš 58,11, i uprostřed Písňe písní 4, 12 a tedy celého Písma

⁵ Milost posvěcující, život s Bohem je jako pramen vody živé, bez něhož by kvítka uschla.

⁶ Patří Pánu (Pánův), mj. Dominik znamená Pánův

Sen sv. Jana Bosca o svatém Dominiku Saviovi, 1876,

který vyprávěl svým synům v oratoři aneb Dominikovo poselství od Boha⁷:

Tu mi ukázal Savio skvostnou kytici květin. Byly tam růže, fialky, slunečnice, hořce, lilie a uprostřed květů několik obilných klasů a řekl: Tuto kytici odevzdejte svým synům. Postarejte se, aby ji měli všichni, aby nikdo nebyl bez ní, aby jim ji nikdo nesebral. **S ní, buďte si jist, budou zcela šťastní.**

Bosco: Co znamená tato kytice květin?...

Savio: Představují ctnosti, které se Pánu zvláště líbí. Růže je symbolem lásky, fialka pokory, slunečnice poslušnosti, hořec kajícího a sebeovládání, klasy častého svatého přijímání, lilie překrásné ctnosti čistoty, o níž je psáno: Budou jako Boží andělé v nebi. To, že je pořád živá, znamená, že tyto všechny ctnosti mají trvat stále, vytrvat.

Ted' dobře, můj drahý Savio, ty, který jsi praktikoval tyto ctnosti v životě, co tě **nejvíce těšilo v hodině smrti?**

Co myslíte, že to mohlo být, odpověděl Savio.

Snad to, že jsi zachovával krásnou ctnost čistoty?

Ne. Není to jenom toto.

Snad to, že jsi měl klidné svědomí?

Savio: To je též dobrá věc, ale ještě ne to nejlepší.

Byla to tedy silná naděje na nebe?

Ani to ne!

Byl to tedy poklad mnoha dobrých skutků?

Ne, ne.

Co tě tedy posilovalo v hodině smrti? Řekl jsem mu to naléhavě, zmatený, že jsem nemohl uhodnout jeho myšlenku.

Savio: To, co mě posilovalo v okamžiku smrti, byla pomoc mocné a vřele milované Matky Spasitele. Toto povězte svým synům. Ať ji nepřestávají prosit, pokud žijí.

⁷ www.sdb.cz, překladatel P. Jan Ihnát, SDB

Vzpomínka na Martina

Bylo lednové ráno, sobota. Vojta a já jsme hlučně nacvičovali žalm v předsíni, v kostele Sebranicích. Tu ze zimy vstoupil hřejivý úsměv s nebesky zářivými očima a řekl jen větu. Pro Vojtu a mě to byla Jeho poslední slova: „**Tak se máme na co krásného těšit!**“ Ne dlouho potom jsem dostala nabídku, zda bych namalovala obrázek Dominika Savia s citátem: „**Jaké krásné věci vidím!**“⁸ Tato poslední slova si tak podobná, mě provázela při kreslení i loučení se s Martinem⁹.

Dovol mi svěřit se ještě s jednou vzpomínkou ohledně Martina.

7. září večer 2022 byl den, kdy Martin naposledy sloužil mši svatou na Lezníku¹⁰. Byl to den před svátkem Narození Panny Marie a Martin měl úžasné kázání na téma „blahoslavenství, šťastní“, které jsem doslova hltala. Všimla jsem si, že má na papíru vytrženém ze sešitu ručně napsané poznámky. Po mši svaté jsem ho poprosila, zda bych si je mohla vyfotit. A on, vždy velkodušný a milý, mi jej bez váhání nechal. Dokonce jsem měla pocit, že ho to potěšilo. S úsměvem dodal: „*Ne, že to budeš uchovávat jako relikvii!*“ „Drahý Martine, odpusť, uchovávám.“ Mimo jiné je na papíru napsaná věta: „*Nejlepšími učiteli v životě jsou děti. To jak se setkávají s Kristem ve svatém přijímání.*“ Kéž právě v tom je nám velikým pomocníkem sv. Dominik Savio, který měl tak vroucí vztah k eucharistickému Ježíši. I sv. Dominik nám skrze dona Bosca předal svá blahoslavenství, viz. obrázek.

Květen, sobota byl měsíc a den, který Dominik ctil jako Mariin. Ale ne proto, tu jistě bude v pozadí tiše klečet Ona, Krásná Paní, Učitelka nádherného života, když se v tvých rukou stane největší div lásky. Věřím, že nedaleko ní bude klečet jistě i Dominik s Martinem a Staříčkem¹¹ i s mnoha jinými a ponесou ti velikou kytici.

⁸ Věta, kterou Dominik řekl, když umíral.

⁹ P. Martin Jílek, salesián, spolubratr Filipa, též pochází ze Sebranic. Zemřel v Bulharsku 19.2.2023

¹⁰ Malička vesnice vedle Sebranic

¹¹ P. Ignác Stuchlý, založil zde na severu, východě Evropy první salesiánskou komunitu, je v procesu blahořečení. Zemřel 17.1.1953. To lednové ráno, jsem už měla dokreslen jeho portrét k jeho nebeskému jubileu a říkala jsem si v duchu: škoda, že mu nemůžu obrázek dát, třeba by ho to potěšilo. Staříček miloval velikou láskou české hochy, kněze a než naposledy vydechl, žehnal jim.